

somheden paa, at den Pris, hvortil Laanene tilbydes Kommunerne efter Ministerens Forslag, ikke i særlig Grad kan være fristende for Kommunerne, naar de selv er i Stand til at laane i Udlandet til den Pris, som det i de sidste Dage har vist sig muligt for dem. Jeg tror, der her er Mulighed for at finde en bedre Vej, som oven i Købet kan blive billigere for Kommunerne end den Vej, som er foreslaaet af den højtærede Minister. Men dette bliver der jo Lejlighed til at drøfte i det Udvalg, som vel bliver Resultatet af denne Forhandling, efter hvad der er anført af en af de ærede Ordførere. Til sidst vil jeg gerne sige, at den højtærede Socialminister og jeg har den fælles Interesse i den foreliggende Sag, at vi begge ønsker, at det foreliggende Lovforslag maa blive til Lov, og jeg ønsker den højtærede Minister forlenet med de rette Evner, som skal til, for at der kan komme en Forhandling i Gang, en Forhandling, som kan føre til, at der kommer en brugelig Lov ud af det Forslag, der her foreligger.

Socialministeren (Borgbjerg): Den ærede sidste Talers Foredrag var mig overordentlig behageligt. Jeg tager nemlig Talen som en Helhed og hæfter mig ved Kærnen deri, som var Fastholden ved Arbejdsudvalgets Indstilling paa alle de væsentlige Punkter og navnlig da Fastholden ved det Punkt i Arbejdsudvalgets Indstilling, som ogsaa er et væsentligt Punkt i Lovforslaget, nemlig et 8 Mill. Kr.'s Laan, hvorom Arbejdsudvalget, det ærede Medlem indbefattet, som det fremgaar af Betænkningen, hævder, at det vil i ikke ringe Grad raade Bod paa den nuværende Arbejdsløshed. Se, dette var Hovedsagen i Talen taget som Helhed; dette var Kærnepunktet, og det var mig overordentlig behageligt. At nu det ærede Medlem følte Trang til at indsvøbe den store Behagelighed for mig i en hel Masse smaa Ubegageligheder, maa det ærede Medlem selv om, og det gør ikke Spor. Det springer jeg helt over, for Indpakningen er mig saa uendelig ligegyldig. Hvorfor det ærede Medlem følte Trang til at fremsætte alle disse Ubegageligheder mod mig og mit Parti og meget andet, det overlader jeg ganske ærede Medlemmer at anstille Betragtninger over. Det kan være, at det ærede Medlem har været et Sted, hvor det har regnet ned med Ubegageligheder, og nu skulde de gaa videre. Men det er slet ikke Hovedsagen.

Det ærede Medlem gjorde et Par Bemærkninger, som jeg vil opholde mig et Øjeblik ved. Det ærede Medlem sagde

nemlig nogle Urigtigheder, som jeg dog finder det rigtigt at rette. Det ærede Medlem udtalte saaledes, at jeg havde blæst i Basun ved Offentliggørelsen af Arbejdsudvalgets Betænkning. Derimod maa jeg protestere. Dag efter Dag, Morgen, Middag og Aften og Natten med havde Pressen, mange Repræsentanter for Pressen fra alle Partier, fra By og Land ikke mindst ude fra Provinserne spurgt mig, hvordan det gik med Arbejdsløshedslovsforslaget, med Arbejdsudvalgets Arbejde. Jeg blev vækket Kl. 2 om Natten, jeg blev vækket Kl. 6 om Morgenen. Man var umaadelig ivrig efter at faa det at vide, men jeg svarede: Jeg kan ingenting sige, før Arbejdsudvalgets Betænkning foreligger, men saa snart den foreligger, og jeg har Lov til at offentliggøre den, skal hele Pressen samtidig og hurtigst muligt faa Besked derom. Det var alle Presserepræsentanterne særdeles glade ved, og det var simpelt hen dette Løfte til en Række af Presserepræsentanter, ogsaa fra det ærede Medlems eget Parti, som jeg opfyldte, da jeg, saa snart jeg fik den officielle Arbejdsudvalgsbetænkning med Ret til at offentliggøre den, bad Pressens Repræsentanter om at komme hjem til mig, og dér gav jeg saa, som det ærede Medlem indrømmede, et fuldkommen loyalt Referat af Betænkningen, ogsaa af de to Forbehold, som det ærede Medlem havde taget. Det er ikke at blæse i Basun, det er et helt galt Udtryk for min Holdning.

Det ærede Medlem vilde ikke spørge: *hvad* vil Regeringen, men: *vil* den overhovedet noget, efter den Holdning, vi havde indtaget som Opposition de foregaaende 4 Aar, da vi havde lovet, som det ærede Medlem sagde, en Guldalder, naar vi kom til. Det ærede Medlem polemiserede ligesom hans Meningsfæller imod en Karikatur af Socialdemokratiet, som de selv har lavet. Der er mange Karikaturer af mig selv og Statsministeren og offentlige Personer i det politiske Liv, og man kan have delte Meninger, om de ligner mere eller mindre; men jeg har lagt Mærke til, at de er ganske uafhængige af Originalerne i den Forstand, at de lever deres eget Liv; de lever og vokser ganske selvstændigt. Saa-dan er det altid med Karikaturer af offentlige Mænd; saadan var det ogsaa med Venstre i sin Tid, med Berg og Hørup, da havde ogsaa den daværende Reaktion lavet Karikaturer af Berg og Hørup og Mænd af deres Parti, som ikke havde det fjerneste med Virkeligheden at gøre. Paa samme Maade har man igennem Menneskealdre lavet sig Vrangforestillinger, Vrængebilleder